

LAIKS REMONTAM! KĀ IZVĒLĒTIES ĪSTO KRĀSU?

Ar ko atšķiras krāsa griestiem no sienu krāsas?
Šoreiz nevis par krāsas toni, bet par krāsu veidiem
un apzīmējumiem uz krāsu bundžām.

Teksts Ilze Tola

KRĀSA GRIESTIEM

Vispirms novērtē telpas griestus. Apskati, ar ko tie ir krāsoti līdz šim. Tur, kur vēl saglabāties padomju laika remonts, visbiežāk griesti būs nopūsti ar krītu. Krīts viegli smērē pirkstus, ja pieskaras tādiem griestiem.

Krītu no griestiem mazgā ar mitru švammī. Kad tas izdarīts, griestus gruntē, citādi krāsa slikti turēsies. Tātad vispirms vajadzīga gruntskrāsa un tikai tad var domāt par griestu krāsošanu. Gruntskrāsa nepieciešama arī gadījumos, ja griesti ir notecējuši un uz tiem ir ūdens traipi. Tāpat gruntskrāsa var būt kā sasaistošais elements starp vecu eļļas krāsu un akrila griestu krāsu. Arī pilnīgi jaunā dzīvoklī, kur griesti vēl nekad nav krāsoti, tos vispirms vajag nokrāsot ar gruntskrāsu.

Ar ko griestu krāsa atšķiras no sienu krāsas? Griestu krāsa parasti ir balta un uz bundžas ir numurs 3 vai 5. Tas norāda krāsas izturību pret mazgāšanu, dažādiem noberzumiem. Tā kā gar griestiem parasti neviens neberzējas, tad griestu krāsai šis cipars ir mazāks. Dažkārt griestu krāsas nav paredzētas tonēšanai, bet, ja vēlaties griestiem kādu maigu toni, tad var mierīgi izmantot balto krāsu ar 5. numuru.

KRĀSA SIENĀM

Vēlams, lai vecā krāsa (kas jau lūp nost) vai tapetes būtu notīrītas un siena būtu pēc iespējas gludāka. Te bez špaktelēšanas neiztikt!

Kad sienas ir sagatavotas, noslīpētas, tad jāpērk krāsa. Sienām izmanto emulsijas, akrila vai lateksa krāsas. Ja jākrāso gaitenis, bērnu istaba vai virtuves zona, tad jāņem krāsa ar numuriem 12–20. Jo lielāks numurs uz krāsas bundžas, jo tā izturīgāka. Krāsu ar numuru 20 jau var uzskatīt par ļoti labi kopjamu – no tās ar mazgāšanas līdzekļiem var noberzt gan netīrumus, gan flomāsteru zīmējumus.

Izvēloties krāsu toni sienām, jāņem vērā, ka dažādas intensitātes toni būs nepieciešamas dažādas bāzes krāsas. A bāze apzīmē baltu pamata toni, kam, nedaudz pieliekot pigmentu, izveidosies visi gaišie, pastelīgie toni. Ja iecerēts kas košāks vai tumšāks, tad jāizvēlas B vai C bāzes krāsa. Bez tonēšanas C bāzes krāsa nemaz nav lietojama, jo līdzinās duļķainai lakai. Tikai pieliekot pigmentu, tā iegūst pastāvīgu toni.

Kad siena nokrāsota, to var papildus pārklāt ar puscaurspīdīgu lazūru, kas piešķir sienai dekoratīvā krāsojuma efektu.

Ir pieejamas arī dažādas speciālās krāsas. Piemēram, tāfeļu krāsa. Ar tādu izkrāsota sienas daļa bērnistabā var kļūt par radošo stūrīti vai savdabīgu ziņojumu dēli.

Ja uz sienām veidojas pelējums, tad vispirms jāmeklē līdzeklis pret pelējumu, vai arī pirms krāsošanas siena jānoklāj ar izolējošu gruntskrāsu.

KRĀSA GRĪDAI

Grīdas krāso ar alkīda krāsām. Ar tām var krāsot ne tikai koka vai plākšņu grīdas, bet arī betonu un metāla virsmas. Krāsas ir tonējamas pēc tās pašas toņu paletes kā sienu krāsas, nebūt nav jāizvēlas tumši brūnā vai pelēkā (jau gatavi krāsu toni) ierastā grīdas krāsa.

Ja ir parketa vai dēļu grīda, tad to var beicēt ar tonētu beici un pēc tam nolakot ar caurspīdīgu laku. Beicējot labi izceļas koka faktūra.

Ir iespējams arī pārklāt koku ar baltinošu laku vai apstrādāt ar koka sārmu, kas veido baltu apsūbējumu. To dara, lai izvairītos no (piemēram, priedes) grīdas dēļu dzeltēšanas.

Izvēloties laku grīdai, jāreķinās, ka pēc kāda laika – 3 vai 5 gadiem – grīda būs jāslīpē un laka jāuzklāj no jauna, jo vietām tā būs nodilusi, vietām ne.

Grīdu var arī eļļot, tas gan vairāk piemērots tādām telpām kā guļamistaba vai bērnistaba. Arī eļļas ir dažādas – gan tumšinātas, gan baltinošas. Eļļotās grīdas ir labākas par lakotajām tādā ziņā, ka eļļojumu var atjaunot tikai tajās vietās, kur tas nodilis.

Tas pats attiecas arī uz koka durvīm un palodzēm. Arī tās var eļļot vai lakot līdzīgā veidā kā koka grīdas. ■